

بنیاتی هونه‌ری زمانی قه‌سیده‌کانی سالم

طالب ابوبکر طاهر^۱ - عسمان حمد ده‌شتی^۲

osman.hamad@koyauniversity.org - talibtaher@gmail.com

^۱ به‌رێوه‌به‌رایه‌تی گشتی په‌روه‌رده‌ی سلیمانی، سلیمانی، هه‌رێمی کوردستان، عێراق.

^۲ به‌شی زمانی کوردی، فاکه‌لتی په‌روه‌رده، زانکۆی کۆیه، کۆیه، هه‌رێمی کوردستان، عێراق.

پوخته

له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا باسی بنیاتی زمان کراوه و گ‌رنگی زمان له‌گه‌یاندنی و‌اتاو مه‌به‌ست خراوه‌ته‌پرو، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش خراوه‌ته‌پرو که ب‌ زمان ناتوانی ه‌یچ ماناو مه‌به‌ستیک ب‌گه‌یپنری به‌ به‌رامبه‌ر. ئینجا باسی زمانی قه‌سیده‌ کراوه لای سالم و جیاوازی له‌گه‌ل زمانی غه‌زله‌دا خراوه‌ته‌پرو، هه‌روه‌ها فه‌ره‌ه‌نگی زمانی قه‌سیده‌کانی سالم یه‌ک به‌یه‌ک خراونه‌ته‌پرو له‌گه‌ل په‌رمز له‌قه‌سیده‌کاندا که هه‌ریه‌که‌یان جو‌ره‌ په‌رمزیکی جیاواز به‌پ‌ی ناوه‌پ‌وک و مه‌به‌ستی قه‌سیده‌که‌ له‌خۆده‌گ‌رن. قه‌سیده‌ ئاینیه‌کانی سالم فه‌ره‌ه‌نگ و په‌رمز و زمانی تایبه‌تیان هه‌یه، که په‌رمزه‌کان و فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌ش له‌بابه‌ته‌ ئاینیه‌کانه‌وه سه‌رچاوه‌یان گ‌رتوه یان له‌فه‌ره‌ه‌نگ و په‌رمزی قه‌سیده‌ وه‌سف و نیشتمانییه‌کانی، که قه‌سیده‌ نیشتمانییه‌کان زیاتر فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌یان باسی شه‌ر و شو‌ر و و‌یرانکاری خوێن‌پ‌ژی و داگیرکاری داگیرکه‌رانی کوردستان په‌شاند‌ده‌ن و ناوی شوێن و که‌سایه‌تیه‌کان و وشه‌ و په‌رمزه‌کان ته‌واو کوردین و قه‌سیده‌ وه‌سفیه‌کانیش ئازایه‌تی و سوارچاکی سه‌رکرده‌کانی بابان یان گه‌وره‌ی پ‌ن‌غه‌مبه‌ری ئیسلام ده‌خه‌نه‌پرو، هه‌چی قه‌سیده‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانن، باسی هه‌ندی په‌ه‌شت و خوی خراپ ده‌که‌ن وشه‌کانیش و په‌رمزه‌کانیش له‌م چوارچ‌پ‌وه‌یه‌دان.

به‌ش‌پ‌وه‌یه‌کی گشتی فه‌ره‌ه‌نگ و زمانی قه‌سیده‌کان و په‌رمزی ن‌پ‌وه‌ قه‌سیده‌کان جیان به‌پ‌ی ئه‌و مه‌به‌ست و ناوه‌پ‌وک‌ه‌ی ب‌وی به‌کارهاتون. ئه‌وه‌ش ئه‌و راستیه‌مان پ‌ی‌ده‌تی که فه‌ره‌ه‌نگی زمانی زمان و په‌رمزی شیعی نه‌ک هه‌ر له‌ شاعیریکه‌وه ب‌و شاعیریک‌تری جیایه، به‌ل‌کو له‌ شیعی شاعیریک‌یش له‌ مه‌به‌ستیکه‌وه به‌ مه‌به‌ستیک‌تری جیایه. زمانی غه‌زله‌ جیایه له‌ زمانی قه‌سیده‌ زمانی قه‌سیده‌ جیایه له‌ شیعی داش‌و‌رین و مه‌به‌سته‌کانی تر. نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌ل‌کو له‌ ناو یه‌ک مه‌به‌ستیشدا که قه‌سیده‌یه، له‌قه‌سیده‌یه‌که‌وه ب‌و قه‌سیده‌یه‌کی تر جیایه به‌پ‌ی ناوه‌پ‌وکی قه‌سیده‌که‌.

وشه‌ کللیه‌کان: بنیاتی زمان، زمانی قه‌سیده‌کانی سالم، فه‌ره‌ه‌نگی زمانی قه‌سیده‌کانی سالم، په‌رمزی شعری، قه‌سیده‌ی شه‌روشو‌ر.

The Artistic Creativity of Language in Salm's Qasidas

Talib Abubaker tahir¹ - Othman Hamad dashty²

¹Sulaimani General Directorate of Education, Sulaimani, Kurdistan Region, Iraq.

²Department of Kurdish Language, Faculty of Education, Koya University, Koya, Kurdistan Region, Iraq.

Abstract

The research has mentioned the construction of language and its importance in transmitting purpose, Al's indicated that without language meanings and purpose can't be transferred to others. Then it is mentioned how Salm has described language of Qasida and the difference with the ghazal language Salm's dictionary of Qasida one after one with its allusion in it, which each of them include a different sort of hint, has been shown. In one side, Salm's religious Qasida's own special dictionary and linguistic characters that are symbols and his linguistic dictionary is linked to the religious subjects or patriotically that the dictionary of patriotic ones are mentioning wars, destruction of bloodshed and conquering of Kurdistan's conquerer and the name of places, noble people, words and symbols are pure Kurdish and his describing Qasida indicate Baban leader's bravery and knighthood or the greatness of Islam prophet, in other side, his social Qasida show good behaviors and bad habits and the words and allusions are in this circumstance.

generally, the culture and language of the Qasida and the symbols in the Qasida are different according to the theme and purpose for which they are used. This tells us the fact that the dictionary (culture) of language and poetic symbols differ not only from poet to poet, but also from poet's poems to another. Language of ghazal differ from Qasida and language of Qasida is different from hajoo and its purpose even from a Qasida to another according to the content.

Keywords: construction of language, language of Qasida, Salm's dictionary of Qasida, symbols, social Qasida.

پیشه‌کی

قه‌سیده پینگه‌یه‌کی گرنگی هه‌یه له ناو ئه‌ده‌بیاتی کلاسیدا به‌گشتی و له‌ناو شیعره‌کانی سالمدا به‌تایبه‌تی، چونکه یه‌کیکه له‌دو هونه‌ره سهره‌کیه‌که‌ی قالبی شعری کلاسیکی که سه‌دان پارچه شیعی پینوسراون، ئه‌وانیش غه‌زله‌ی وقه‌سیده‌ن. هه‌روه‌ها قه‌سیده لای سالم دوه‌م هونه‌ری شیعییه‌ی دوا‌ی غه‌زله‌ی که زۆرت‌ترین مه‌ودای شیعی داگیرکردی‌ت و گرینگ‌ترین بابته‌ی شیعی پیده‌رب‌رایت، که شیعی نیشتمانی و شه‌روشور و پاشان وه‌سف و ئینجا شیعی ئاینی له‌خۆ‌گرتوه. زمان یه‌کیکه له‌ره‌گه‌زه سهره‌کیه‌کانی شیعر، چونکه به‌بێ زمان ناتوانی هیچ ماناو مه‌به‌ستیک بگه‌ی‌نرێته به‌رامبه‌ر، هه‌ریۆیه له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا باسی زمان و بنیاتی هونه‌ری زمانی قه‌سیده‌ی کراوه و پاشانی به‌نمونه‌ی قه‌سیده‌کانی سالم ئه‌مه‌ی رونه‌کراوه‌ته‌وه. له‌باسی بنیاتی زماندا باسی زمان به‌گشتی و فهره‌هنگی زمان و رهمز وه‌ک که ره‌سته‌یه‌کی گرنگی زمانی کراوه و جیاوازی فهره‌هنگ و رهمزه‌کانی زمان له‌قه‌سیده‌یه‌که‌وه بۆ قه‌سیده‌یه‌کی تر خراوه‌ته‌رو، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش بابته‌که کراوه‌ته‌چهند ته‌وه‌ریک، که له‌ته‌وه‌ری یه‌که‌مه‌دا باسی زمان و گرنگی زمان به‌گشتی کراوه و پاشان باسی زمانی قه‌سیده‌کانی سالم کراوه ئینجا له‌ته‌وه‌ری دوه‌مه‌دا باسی فهره‌هنگی زمانی قه‌سیده‌کانی سالم کراوه و له‌ته‌وه‌ری سییه‌میشدا باسی رهمز له‌قه‌سیده‌کانی سالمدا کراوه.

ئامانجی توێژینه‌وه‌که

- ۱- پێشاندانی گرنگی بنیاتی زمانه له‌شیعردا به‌گشتی و به‌تایبه‌ت له‌قه‌سیده‌دا.
- ۲- پێشاندانی جیاوازی زمانه له‌قه‌سیده‌یه‌که‌وه بۆ قه‌سیده‌یه‌کی تر به‌پێی بابته و ناوه‌رۆکی قه‌سیده‌کان.

ڕێبازی توێژینه‌وه‌که

ڕێبازی توێژینه‌وه‌که ڕێبازی وه‌سفیی شیکارییه، که بنیاتی هونه‌ری قه‌سیده خراوه‌ته‌رو پاشان به‌نمونه‌ی قه‌سیده‌کانی سالم نمونه‌ی بۆ هێنراوه‌ته‌وه و شیکردنه‌وه بۆ زمان و فهره‌هنگی زمان و رهمز له‌قه‌سیده‌دا کراوه.

۱- زمانی شیعی

کاتێک باسی شیعر ده‌کری، ئه‌وا به‌بێ زمان بونیکی نابێ، چونکه شیعر ئه‌گه‌ر خۆی مانا و مه‌به‌ست و په‌یامێک بێ، ئه‌وا ده‌بێت له‌رێی زمانه‌وه‌ گوزارشت له‌و په‌یام و مه‌به‌سته‌ بکری، که‌واته‌ زمان سهره‌کیترین که‌ره‌سته و پێکهاته‌ی شیعره‌ که‌ بتوانی بپێته‌ هۆکاری گواستنه‌وه‌ی واتا له‌نوسه‌ر و شاعیره‌وه بۆ خۆینه‌رو وه‌رگر. خۆینه‌ر له‌رێی زمانه‌وه‌ نه‌بێ ناتوانی له‌ مه‌به‌ستی شاعیره‌و نوسه‌ربگات. بێگومان ده‌ق له‌رێی زمانه‌وه‌ خۆیمان بۆ والاده‌کات و هه‌ر له‌رێی زمانه‌وه‌ له‌کاتی ده‌ق و دۆخی ده‌ق و دۆخی ده‌روونی نوسه‌ر تیده‌گه‌ین و ته‌نانه‌ت ده‌توانین درک به‌ژیانی کۆمه‌لایه‌تی و رامیاری و پۆشنیری نوسه‌ر بگه‌ین. که‌واته‌ ده‌بێ له‌وراستیه‌ تیبگه‌ین که به‌بێ زمان هیچ ده‌قیک بونی نابێت و هیچ په‌یامێک توانای گۆژانه‌وه‌ی نابێت (ده‌ق پێکهاته‌یه‌کی زمانی خاوه‌ن واتایه، ئامانج لێی په‌یوه‌ندیکردنه‌ له‌ ماوه‌یه‌کی دیاریکراو له‌ کاتدا...) (نورالدین، 2010، 46). که‌واته‌ هه‌ر واتا و مه‌به‌ستی که هه‌یه له‌رێی زمانه‌وه‌ گوزاریشتی لێ ده‌کری، و ده‌قی نوسراو له‌ چوارچێوه‌ی وشه‌دا خۆی نمایش ده‌کات، ئامانجیش لێی په‌یوه‌ندیکردن و گه‌یاندنی په‌یامێکه. ئه‌مه‌ باسی زمانه‌ به‌گشتی که په‌یامێک له‌خۆ‌ده‌گری. بۆیه‌ گرنگی زمان له‌سه‌روی هه‌مو رهمزه‌کانی تره‌وه‌یه، زمانیش له‌چینیکه‌وه‌ بۆ چینیکی و له‌سه‌رده‌میکه‌وه‌ بۆ سه‌رده‌میکی تره‌و له‌ ده‌قیکه‌وه‌ بۆ ده‌قیکی و له‌نوسه‌ریکه‌وه‌ بۆ نوسه‌ریکی تره‌و، که بێگومان زمانی ئاسایی جیا‌یه له‌ زمانی ئه‌ده‌بی که هه‌لگری په‌یامیکی قول و شاره‌وه‌یه، یا به‌ واتایه‌کی تر هه‌لگری واتای زۆره‌ له‌رێی (رهمز و خوازه‌وه...) چونکه هه‌ر ئه‌و رهمزو خوازانه‌ن که زمانی ئه‌ده‌بی دروستده‌کهن، ئه‌و زمانه‌ی که هه‌لگری واتای زۆرو

مەبەستى قول و فرە خوئىندەنەوھە. لەھەمان كاتدا ھەلگىرى سۆزە، چونكە دەقى ئەدەبى گەر سۆزى لەگەل نەبى ھىچ لەزەتتىك نابەخشى (شەعر شىۋەى بالاي زمانى سۆزە) (كۆھن، 1986، 196). كەواتە زمانى شەعرى زمانى سۆزە، زمانىكى بەرز و پىر ماناۋ مەبەستە. كە باسى زمان دەكرىت دەبى چەند لايەننىكمان لەبەرچاۋى كە لەچوارچىۋەى زماندا خۇيان دەبىنەوھە، كە ئەوانىش (فەرھەنگى زمانى، رەمز،...ھتەن). ھەر شەعەرئىك بەپى بارودۇخى ژيان و ژىنگەى كۆمەلەيتى و مەبەستە شەعەرئەكەى فەرھەنگى زمان و رەمزەكان دەگۆرپن، تەنەت لە دەقىكەوھە بۇ دەقتىكى تر بەپى مەبەستە شەعەرئەكەى فەرھەنگى زمان و رەمزەكان دەگۆرپن، تەنەت دەقى ئەدەبى و نائەدەبى جيان و زمانيان جيايە با بەيەك زمانىش نوسرابن (بىگومان زمانى ئەدەبى خاۋەن وشە و فەرھەنگى تايبەت بە خۇيەتى) (فضل، 1998، 24). ھەر لەوبارەوھە كە زمان ھۆكارى گواستەنەوھە يىرە، يىروباۋەرى نوسەر لەرپى زمانەوھە بەخوئىنەر دەگات. نوسەر ھەر يىروباۋەرىكى ھەبىت بەدەر لەزمان ناتوانىن پەيپىبەين و لى تىبگەين، چونكە زمان تاكە ھۆكارى پەيوەندىكرىن و لىكتىگەيشتەن، تاكە ھۆكارى دەرپىن و گواستەنەوھە يىروباۋەرىكەن، پىشاندەرى ناخى شەعەرئەكەى نوسەرە و ئەوھى لەناخدايە لەرپى زمانەوھە نەبى ناتوانىر گوزارشتى لىبىكرى و كەسانى دەوروبەر لى تىبگەن (زمان وا ھەژماردەكرى كە ئامرازى گواستەنەوھە يىر و ھەستەكانە لە رۋانگەى فەلسەفەيەوھە، مەۋف كاتىك قەسە دەكا و ھەندىك وشە دەرەدەرى مەبەستەى گوزارشت لە خۇى بىكات و سۆز و ھەست و يىرۋەكانى بگوازىتەوھە لە ناوھە بۇ دەرەوھە) (عمر، 2018، 42). زمان بەتەنيا ئەم رۆلە نابىنى، بىگومان ئەوھى زمان پروا تا دەكات دەوروبەر و مەبەست و جۆرى گوزارشتە. بە واتايەكى تر ژىنگەى كۆمەلەيتى و دەوروبەر، بارودۇخى رامىيارى و ھەزرى، ژىنگەى رۆشنىرى و پەرۋەردەيى،... ھەمو ئەمانە رۆلىان ھەيە لە پىدانى واتا بەدەق، چونكە دەقى زمانى تەنيا پىكھاتەيەكى وشەپى روت نىيە، بەلكو وشەكان بارگۋىن بەو بارودۇخە ژىنگەيە رامىيارى و رۆشنىرى و پەرۋەردەيى و كۆمەلەيتەيە كە دەقى تىادا لەدايكبەوھە، ھەر ئەمەشە وايكرودە كە دەقى خوئىندەنەوھە فرەرەھەند و جۆربەجۆرى بۇ بكرى و تەنيا يەك خوئىندەنەوھە بەسەنەبى بۇ دەقى (دەقى تەنيا لە چەند يەكەيەكى زمانى پىكنايە، بەلكو ھۆكارى دەرەكى و دەوروبەر رۆلى تىدا دەگىرن لە بونىدانى واتا، دەقەكان لە بارودۇختى تايبەتدا بەرھەم دىن، بۇ مەبەستى تايبەت دەنوسرپن، بۇيە دەبىت چوارچىۋەى گشتى و سىاقى دەقى رەچاۋبكرى بۇ تىگەيشتەن لە دەقى) (نورالدين، 2010، 56). تەنيا ئەوھەندەش نا، بەلكو وشەكان زورجار دەبن بە ھەلگىرى واتا و مەبەستى تايبەت و لە واتاى بىچىنەپى خۇيان لادەدەن و سىبەرى واتاى دروستدەكەن، تەنەت زورجار وشە ھەلگىرى واتاىك يان دوان و سىانىش دەيى، چونكە وشە كاتىك واتاى خۇى بگەيپنى و تەنيا واتاىك يەك رەھەندى ھەبىت ئەو شەعەرئەكەى بەدىناھىتى، بەلكو شەعەرئەكەى بەرھەمى بارگۋى بونى وشەيە بە واتاى تر و واتاى بارگراۋ، ھەر ئەوھەشە كە دەقى ئەدەبى دروست دەكات (ئەوھى ئەركى گوزارشت و واتا دۆست دەكات تەنھا لە وشەكاندا كورت ھەلنايە، بەلكو شتير رۆلى تىدا دەگىرن و لايەنى ھونەرى تەواۋ دەكەن، كە ئەوانىش بەشىكى رەسەنى دەقى ئەدەبن، ئەوانىش، (ئاۋازى وشەكان، سىبەرى وشەكان، سىبەرى ھەزرى) و تەنەت شىۋازى چىنى دەستەواژە و رستەكان رۆل لە بونىدانى واتا دەبىن) (قۇتب، 2003، 40) ھەندىكجار وشەكان واتاى زۆر لەخۇدەگىرن و دەبن بە رەمز و وشەى خاۋەپى و پروا، شەعەر چەندە لە واتاى رۋالەتى و سادە دوركەۋىتەوھە و بەرەو تەمومژ برۋا ئەوھەند زياتر لە شەعەرئەكەى نەزىك دەبىتەوھە، چونكە شەعەرئەكەى بەرھەمى بارگۋىيون و باركرىنى واتاى زۆرە لە وشە و بەرھەمى دوركەۋىتەوھە لە واتاى راستەقىنەوھە فەرھەنگى وشە (شەعەر چەند لە مانا فەرھەنگىەكە دوركەۋىتەوھە، ئەوھەندە زياتر تۋانا و دەسەلەتى شەعەرئەكەى دەرەكەۋىت) (صابەر، 2006، 287). ئەوھى جىي مەبەستى ئىمەيە، ئەوھە بزانىن ئاخۇ زمانى قەسىدە چۆن بوھ؟ ئايا قەسىدە زمانە شەعەرئەكەى جيايە لە غەزەل و شەعەرئەكەى تر يان نا؟ بىگومان ئەگەر زمانى قەسىدە بىتەبىت لە زمانى خۇشەۋىستى و وشەى ناسك و جوان، يان دابارن و ھەستى دورى يار و بىۋەفاپى يار، ئەو زمانى قەسىدە تەواۋ جيايە، چونكە قەسىدە خاۋەن ناۋەرۋىكىكى جيايە، قەسىدە بابەتى

(وه‌سف، ستایش، موناچات، ییروباوه‌ر و فه‌لسه‌فه) له‌خۆده‌گرێ، ئەمەش واده‌کات که قه‌سیده‌ خاوه‌ن فه‌ره‌ه‌نگ و وشه‌ی خۆی بێت (هه‌ر ده‌قی‌ک فه‌ره‌ه‌نگی تایبه‌تی و کێلگه‌ی واتای تایبه‌ت به‌خۆی هه‌یه... بۆیه ده‌کرێت فه‌ره‌ه‌نگی شیعری بۆ خۆی بێته‌ بنه‌مایه‌ک بۆ جیا‌کردنه‌وه‌ی جۆره‌کانی ده‌ق) (میرزا توفیق، 2012، 149). ئێمه به‌رونی هه‌ست به‌وه ده‌که‌ین که زمانی شیعری شاعیرێک جیا‌یه له‌ شاعیرێکی تر. ته‌نانه‌ت یه‌ک شاعیریش له‌ ده‌قی‌که‌وه بۆ ده‌قی‌کی تر خاوه‌ن زمانی جیا‌یه، چونکه هه‌ر ده‌قی‌کی شیعری له‌سه‌رده‌م و بارودۆخ و ژینگه‌یه‌کی تایبه‌ت به‌خۆیدا نوسراوه و بارودۆخی ده‌رونی و ژینگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی نوسه‌ر به‌ره‌مه‌یه‌پناوه، هه‌روه‌ها جۆری ده‌ق و ژینگه‌و بارودۆخی ده‌ق و کاتی هاتنه‌ دونه‌ی ده‌ق زمانی ده‌ق دیاریده‌که‌ن. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا به‌گشتی ئە‌گه‌ر باسی زمان بکه‌ین له‌ده‌قی ئە‌ده‌بی کلاسیکیدا، ئە‌وا بریتیه له‌ زمانێکی تێکه‌ڵ له‌ وشه‌ی (عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی) که تێکه‌ڵ به‌ کوردی کراوه و به‌رونی سه‌رده‌م و جۆری په‌روه‌رده‌و رۆشنی‌ری شاعیره‌که دیاریده‌که‌ن، که په‌روه‌رده‌و رۆشنی‌رییه‌که که ئیسلامی بوه و فه‌ره‌ه‌نگی زمانه‌که تێکه‌ڵ بوه. ئە‌مەش به‌گشتی زمانی رۆشنی‌ری سه‌رده‌مه‌که بوه (له‌روی فه‌ره‌ه‌نگی زمانه‌وه ده‌بو فه‌ره‌ه‌نگی ئە‌و سه‌رده‌مه به‌کاربه‌ی‌نری، که تێکه‌ڵه‌یه‌ک بو له‌ وشه‌ی زمانه‌کانی (عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی عوسمانی) به‌کاره‌ی‌نانی وشه‌ی بێگانه به‌تایبه‌ت له‌و سه‌رده‌مه‌دا گه‌لێک ئاسایی و بابو (سه‌عید، 2017، 27). زمانی نوسین له‌ کلاسیکدا زمانێکی تێکه‌ڵ بو، به‌لام له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌شدا هه‌ر شاعیرێک خاوه‌ن تایبه‌تمه‌ندی و فه‌ره‌ه‌نگی زمانی خۆی بو، ته‌نانه‌ت له‌ناو به‌ره‌مه‌ی شاعیرێکدا زمانی قه‌سیده‌ ته‌واو له‌ زمانی غه‌زل جیا‌بو، چونکه هه‌ریه‌ک له‌و دو به‌ره‌مه‌ شیعریه بۆ مه‌به‌ستێکی تایبه‌ت نوسراوه. قه‌سیده به‌ی‌نی ناوه‌رۆکه‌که‌ی که جیا‌یه له‌ غه‌زل، زمانی نوسینی جیا له‌ زمانی نوسینی غه‌زل، ئە‌گه‌ر غه‌زل وشه‌کانی پ‌رین له‌ هه‌ست و سۆز و خۆشه‌ویستی و وشه‌کانی ناسک و هه‌ست بزۆین بن، ئە‌وا قه‌سیده زمانه‌که‌ی پ‌ریه‌تی له‌ وشه‌ی ئازایه‌تی قاره‌مانی‌تی و لاواندنه‌وه و وه‌سف و موناچات و... هتد. به‌گوێه‌ی ناوه‌رۆکه‌که‌ی، ته‌نانه‌ت زمان له‌ قه‌سیده‌یه‌که‌وه بۆ قه‌سیده‌یه‌کی تر ته‌واو جیا‌وازه به‌ی‌نی ناوه‌رۆکی قه‌سیده‌که، ته‌نانه‌ت هه‌ر قه‌سیده‌یه و خاوه‌نی فه‌ره‌ه‌نگی زمانی خۆیه‌تی.

٢-زمان و بنیاتی زمانی قه‌سیده‌کانی سالم

له‌روی زمانه‌وه به‌گشتی قه‌سیده‌کانی سالم زۆرینه‌یان به‌ کوردی نوسراوه و ده‌چنه‌وه سه‌ر ئە‌و دیالیکته‌ی، که شیعری کلاسیکی کوردی دیالیکتی ناوه‌راستی پ‌ نوسراوه، که زمانێکی کوردی تێکه‌ڵ به‌ وشه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی تورکی بو. به‌گشتی سالم له‌ شیعردا په‌یره‌وی ئە‌و رێبازه‌ی کردوه که نالی له‌ شیعیر نوسیندا به‌ردی بناغه‌ی داناوه و سالم و کوردی بون به‌ ته‌واوکه‌ر و درێژه‌پێده‌ر و هه‌رسێکی‌شان پ‌یکه‌وه رێچکه‌یه‌کی تازه‌یان دا‌هێنا (سالم له‌ هۆنراوه هۆنینه‌وه‌دا په‌یره‌وی له‌ هۆنه‌رانی ده‌وری خۆی کردوه و له‌ راسته‌قینه‌دا ئە‌توانین ب‌ئێین لاسایی ئە‌وانی کردوه‌ته‌وه) (بۆره‌که‌یی، 1375، 512).

به‌گشتی سالم له‌ شاعیرانی هاوسه‌رده‌می خۆی دانه‌براو، که زمانی نوسینی شیعری زمانی دیالیکتی ناوه‌راستی یان بابانه، زمانێکی تێکه‌ڵی موتره‌کراوه به‌ وشه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی، هه‌روه‌ها زمانێکی چروپ‌ری ته‌ندراوه به‌ په‌وانی‌ژی و بارگای به‌واتای زۆرو ره‌مز و خاوه‌، چونکه زمانی نوسینی ئە‌وه‌سه‌رده‌م زمانی رۆشنی‌ری بو، که زمانی حو‌ج‌ره و مزگه‌وته‌کان بو، و زمانێکی تارا‌ده‌یه‌ک جیا‌بو له‌ زمانی ئاسایی خه‌لک (له‌ زۆر په‌وه به‌ره‌مه‌ی شیعری سالم له‌گه‌ڵ شیعرو به‌ره‌مه‌ی شاعیرانی هاوسه‌رده‌مه‌که‌ی، به‌تایبه‌ت نالی و کوردی یه‌ک ده‌گرته‌وه‌وه له‌لایه‌نی فۆرم و رو‌خساره‌وه، وێکرا جۆره‌ زمان و شیوا‌ژی شیعری تایبه‌تی کۆیان ده‌کاته‌وه، که ده‌توانین ناوی بنێین شیوا‌زی سارده‌م یا شیوا‌زی شیعری کلاسیکی کوردی قوتا‌بخانه‌ی بابان) (ده‌شتی، 2021، 44).

به‌لام ئە‌مەش ئە‌وه ناگه‌یه‌نی، که سالم شیوا‌زو زمانی تایبه‌ت به‌خۆی نه‌بو، چونکه سالم و نالی و کوردی به‌یه‌ک ئا‌راسته‌دا نه‌رۆ‌یشتون له‌ هۆنینه‌وه‌ی شیعردا، چونکه ئە‌گه‌ر نالی رێبازی شیعری عه‌ره‌بی گرته‌ی وه‌ک موسلمانێکی شافیعی

پاره‌و (مذهب) رپی شافعی له‌شعیر و ئه‌ده‌بیاتی‌شدا گرتی و کاریگه‌ری عه‌ره‌بی زیاتر به‌سه‌ره‌وه دیارب‌ی، ئه‌وا سالم خاوه‌نی شیوازیکی تایبه‌تی خۆیه‌تی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که گو‌شکراوی رۆشنیری عه‌ره‌بی ئیسلامی و پاره‌وی شافعی‌شی فه‌رامۆش نه‌کردوه، به‌گو‌تنی شیعر بۆ حسن و حوسین هه‌ندیک تو‌یژه‌ر به‌شو‌ینکه‌وته‌و مه‌زه‌به‌ی شیعی ده‌یده‌نه قه‌له‌م له‌کاتیکدا ئه‌مه ته‌نیا هه‌ستیک خۆشه‌ویستی سالم بوه بۆ نه‌وه‌کانی پیغه‌مبه‌ر نه‌ک په‌یره‌ویکردن له‌ رپیازی شیعه، به‌لام سالم دژی ئه‌وه بوه و به‌شیعر ئه‌وه‌ی رۆنکردوه‌ته‌وه:

ئه‌لوه‌داع ئه‌ی مو‌لکی بابان ئه‌لوه‌داع

ئه‌لوه‌داع ئه‌ی جانی جانان ئه‌لوه‌داع

وه‌ک ئه‌سیری تورکمان ده‌مبه‌ن به‌زۆر

ئه‌لوه‌داع ئه‌ی شاه‌ی خوبان ئه‌لوه‌داع

موس‌ته‌عیددم بۆ بیلا‌دی رافزی

ئه‌لوه‌داع ئه‌ی ئه‌ه‌لی ئیمان ئه‌لوه‌داع

ده‌شتی ه‌یجرت تاله‌ وه‌ک ده‌ریای قیر

ئه‌لوه‌داع ئه‌ی میهری ره‌خشان ئه‌لوه‌داع

رۆبه‌روی مه‌شریق ئه‌چم بۆ مو‌لکی ره‌ی

ئه‌لوه‌داع ئه‌ی قیبه‌لی جان ئه‌لوه‌داع (که‌سه‌نه‌زانی، ۱۳۹۶، ۲۵۵)

له‌م پارچه‌ شیعه‌دا سالم به‌رونی ئاماژه به‌وه‌ده‌کات که به‌ره‌و رۆژه‌لاتی مو‌لکی بابان ده‌روا که ئێران و خاکی ره‌یه و به‌زۆر ده‌یه‌ن وه‌ک دینیش ئه‌م ولاته به‌ولاتی ر‌فزی ناوده‌بات، که تاوه‌کو ئیستاش زۆریک له‌ موس‌لمانانی سونی مه‌زه‌هب و به‌تایبه‌ت شو‌ینکه‌وته‌ی شافعی شیعه به‌رافزی ناوده‌به‌ن.

به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا سالم وه‌کو ئه‌ده‌بیات زیاتر کاریگه‌ری ئه‌ده‌بیاتی فارسی به‌سه‌ره‌وه دیاربوه، ئه‌مه‌ش به‌هۆی به‌شیک له‌رۆشنیری‌که‌ی و بناماله‌که‌ی که له‌ ئێرانه‌وه‌ هاتون و پاشان ئاواره‌ی و ژیا‌نی له‌ ئێران وایکردوه شیوازی زمان و فه‌ره‌ه‌نگی شیعی‌ری سالم جیا‌بی (سالمی ساح‌یب قران، به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت په‌روه‌رده‌ی زمان و ئه‌ده‌ب و فه‌ره‌ه‌نگی مه‌زنی شاعیرانی فارسی زمان بوه، که به‌خه‌ستی له‌زمان و شیوازو فه‌ره‌ه‌نگه‌ شیعی‌یه‌که‌ی ره‌نگیداوه‌ته‌وه) (ده‌شتی، ۲۰۲۱، ۹۷).

ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌نی، که سالم لاسایی ئه‌ده‌بی فارسی کردوته‌وه‌و سه‌د له‌سه‌د به‌ر‌یچکه‌ی ئه‌واندا رۆیشتوه، به‌لکو سودی له‌ ئه‌زمونی شیعی‌ری ئه‌وان وه‌رگرتوه و خۆشی دا‌ه‌ینه‌رانه له‌گه‌ل ئه‌م شیوازه‌دا ره‌فتاری کردوه‌وه‌و خاوه‌ن و دا‌ه‌ینانی خۆی بوه، له‌روی سازکردنی زاراوه‌و زمانی شیعی‌ری تایبه‌ت خۆی، ده‌ستیکی با‌لای بوه‌و خۆی زاراوه‌ سازو دا‌ه‌ینه‌ریکی به‌توانا بوه (سالم خۆی زاراوه‌ناس و پ‌یکهاته‌ سازیک تاک و ده‌گمه‌نه له‌ناو شاعیرانی هاو‌ری‌یدا، له‌زۆر روه‌وه ئه‌م پ‌یکهاته‌و زاراوه‌ سازیا‌نه تایبه‌ت به‌ جیهانی شیعی‌ری خۆیه‌تی) (ده‌شتی، ۲۰۱۲، ۲۶۲).

ئیمه له‌م ته‌وه‌رده‌دا ئاماژه به‌زمان و فه‌ره‌ه‌نگی زمانی و تایبه‌تمه‌ندی‌ه‌کانی زمانی شیعی‌ری لای سالم له‌چه‌ند با‌سیکدا ده‌خه‌ینه‌رو، بۆئه‌وه‌ی به‌ وردی بتوانین شیوازی زمان و فه‌ره‌ه‌نگی زمانی قه‌سیده‌کانی سالم ده‌ست نیشان بکه‌ین و رۆلی دا‌ه‌ینه‌رانه‌ی سالم له‌م لایه‌نه‌وه‌ پ‌یشان بده‌ین.

يەكەم: زمان و چەمكى قەسىدەكانى سالم

شيعر بەگشتى خۆى لە چوارچۆهى وشەو واتادا دەبينتەو، بەتايبەت زمانى شيعرى كە بنىاتى سەرەكئىيە، چونكە شتەكانى تر وەكو (قالب و كيش و سەروا،...هتد) لە چوارچۆهى زماندا بەرجەستە دەبن، زمان بنچينەى ھەمويانە و ھەركام لەمانە ناتوانن لەدەرەوھى زماندا بونيان ھەبى، زمان مەيدانى بەرجەستەكردنى قالب و كيش و سەروايە و ئەو رەگەزانەش ھۆكارى ريكخستى زمان و گوێزەرەوھى سۆزو ئاوازو جوانى شيعرن، بەرجەستەكەرى ھەزرى شاعىرو گوێزەرەوھى سۆزو ستاتىكاي شيعرين و جوانى شيعر لەمانەدا خۆى بەرجەستەدەكات (زمان رەگەزى سەرەكى و يەكەمە لە بنىاتى قەسىدەى شيعرى، ھەمو شتاكاني تر دەبێت لە چوارچۆهى زماندا خۆيان بنوين و دەست پېيكەن) (ابراھىم، 2018، 37). لەگەڵ ئەوھدا كە زمان رەگەزى سەرەكى قەسىدەيە، بەلام دەبێت ئەوھشمان لەيادبێت، كە واتاش لە زمان كەمتر نىيە، چونكە ناوھپۆك و مەبەستى شيعرى كاريگەري ھەيە لەسەر جۆرى زمان ستاتىكەيتى زمانيش. زۆرێك لە رەخنەگران و لىكۆلەرانى ئەدەب و وشەو واتا بەدو رەگەزى سەرەكى قەسىدەى شيعرى دادەنن (وشەو واتا دو رەگەزى گرنگ لە رەگەزەكانى قەسىدە) (بكار، 1982، 113). كەواتە ئەوھى رونە، ئەوھيە كە وشەو واتا دو لە رەگەزە سەرەكئىيەكانى قەسىدەن و بگرە دو رەگەزى ھەرە سەرەكى قەسىدەن، ھەرۆھە كە دەلێن وشە مەبەستمان زمانە، چونكە زمانى شاعىر چ لە ھەلژاردنى وشەكان و چ لە ريكخستى وشەكان لەروى ريزمانىيەو ھاوھەستەتايبەت و بەلكو ھەر شاعىرێك شىوازى تايبەت بەخۆى ھەيە. زمان لە شيعردا پېناسەى زۆرى بۆكراو لەوانە (مەبەست لەزمان ئەو وشە ھەلژاردراو جوان و ناسك و پاراو مۆسىقادارە دلگىرانەن، كە رستەى قەشەنگ و شىرىن و بەتام و ريكوپېكيان لى دروست دەكرێت و بىرو سۆزو ئەندىشەكەيان تايادا دائەريژرێت. (بىدار، 2013، 38). بەگشتى رەخنەگرانى كۆن و نوێ لەسەر ئەوھ كۆكن كە شيعر لەچەند رەگەزى سەرەكى پېكدێت، كە يەكێك لەوانە زمانە، كە سەرەكيترين و لەپېشتريە، نەك ھەر ئەوھندە بەلكو رەگەزى سەرەكى و بنچينەيە و بەدوايد رەگەزەكانىتر دێن (رەخنەگرانى كۆن و نوێ ھاوړان لەسەر ئەوھى كە پاھەكانى شيعر چوارن: گوته (وشە)، كيش، سەروا، واتا.. (الكبىسى، 2004، 9). بىگومان ئيمە ئامارە بۆ ھەمويان دەكەين، بەلام ليرەدا مەبەستەكەمان لە زماندا كورت دەبێتەو، كە بىگومان زمانيش ھاوھەستەتايبەت بەخۆيەتى، شيعريەتى زمان لە شاعىرێكەو بۆ شاعىرێكى تر دەگۆرێت، تەنانەت لای شاعىرێكىش لە بابەتێكەو بۆ بابەتێكى تر دەگۆرێت، و لە مەبەستى شيعريەو بۆ مەبەستى شيعرى تری شيعرى دەگۆرێت (ھەمو شاعىرو نوسەرێك ھاوھەستەتايبەت بەخۆيەتى، ئەمە وەكو دياردەيەك لە سىماو روخسارى بەرھەمەكانىدا خۆى دەنوێنێت) (دەشتى، 2012، 261). لەم رۆھەو زمانى شيعرى سالم چ بەگشتى و چ لەروى زاروھەسازى و واتاي و فەرھەنگى و رەمزى رەمزكارى زمانى تايبەتەو بەتايبەتەش زمانى قەسىدەكانى سالم، جيا لە زمانى غەزەلەكانى ئيمە پېشتى باسى زمانى غەزەلەكانىمان بە دريژى كرد، گوتمان زمانى غەزەلەكانى زمانى ناسك پرلەزەت و لەھەمانكاتدا زمانى چناروى وردو ئالوزو تەمومژاويە، شىوازى چينى زياتر لەسەر بنەماى سەبكى ھىندى بونىادنراو، بەلام لەم بابەتەدا ھەولەدەين زمانى قەسىدەكانى بھەينەرو. زمانى قەسىدەكانى سالم بەگشتى زمانى تىكەلە لە كوردى و عەرەبى و فارسى، كوردى كە زمانى سەرەكئىيە تىكەلەكراو بە وشەى عەرەبى و فارسى، بەلام وشەو دارشتەى فارسى زياتر لە شاعىرانى تر دەورى خۆى بەرچاودەكەوئى، سەبارەت بە شىوازى زمانەكەش زمانى قەسىدەكانى سالم بەگشتى پريەتى لە وشەى نيشتمانى و نەتەوھى و ناوى شوئەكانى سلىمانى بەتايبەت، دۆل و شىو دى و كانى..ھتد

لەھەمانكاتدا پريەتى لەناوى دەشت رۆيشتوانى شار و كەسايەتھەكان و پياوانى دەولەت، زمانەكە ئاسانتر لەزمانى غەزەلەكانى خۆى بەدەستەو دەدات، ئەمەش رەنگە بۆئەوھ بگەرێتەو، كە زمانى غەزەلە زمانى ھەست و سۆزى تايبەت

به نالهی ده‌رونه، به‌لام قه‌سیده زیاتر بۆ مه‌به‌ستی گه‌یانندی بابته‌ی نیشتمانی و وه‌سف و ستایشه، ئەمه‌ش ئالۆزی هه‌لناگری به‌قه‌د غه‌زل.

زمانی قه‌سیده‌کانی به‌گشتی خه‌م و ماته‌م و شینیان پێوه‌ دیاره، به‌لام ئەمه‌ش له‌ قه‌سیده‌یه‌که‌وه بۆ قه‌سیده‌کی تر جیاوازه، چونکه‌ ناوه‌ڕۆک و مه‌به‌ستی قه‌سیده‌کانی، جووری وشه و شیوازی زمانه‌که‌ دیاریده‌که‌ن، بۆیه سه‌یر ده‌که‌ین ناوه‌ڕۆکی قه‌سیده‌کانی سالم که‌ بریتین له: (ستایش، وه‌سف، نیشتمانی، شین و شینگێری...هتد) هه‌ریه‌که‌یان بۆ گوزارشتکردن پێویستی به‌ کۆمه‌لێک وشه‌و چه‌مکی جیاوازه، ئەگه‌ر سه‌یری ئەم قه‌سیده‌یه‌ بکه‌ین که‌ له‌ وه‌سفی پێغه‌مه‌به‌ری خاته‌م (محمد) دا‌گوتراوه‌ که‌ (21) به‌یته، ده‌بینین ته‌نانه‌ت تیايدا وشه‌ی عه‌ره‌بی زیاتره‌ له‌ وشه‌کانی تر و زمانه‌که‌ غه‌م و ماته‌می پێوه‌نابینری:

روبه‌روی نه‌قش و نگینی موسته‌فا

نوسخه‌ تۆماری جه‌میعی ئەنبیا

یا (موحه‌ممه‌د) تۆی شه‌فاعه‌ت خوازی خه‌لق

به‌ هه‌ریابی لوتفی تۆن شاهو‌گه‌دا

بۆ ته‌وافی که‌عه‌بی تۆ تا حه‌شر

حه‌لقه‌ گێرن جانی کولی ئەولیا (که‌سه‌نه‌زانی، 1396، 671).

ئەگه‌ر سه‌یری ئەم چه‌ند دێره‌که‌ین و وشه‌کانی (موسته‌فا، نوسخه، جه‌میعی، ئەنبیا، محمد، شه‌فاعه‌ت، خه‌لق، لوتف، ته‌واف، حه‌شر، حه‌لقه، کول، ئەولیا) له‌م سێ دێره‌دا سێزدا (13) وشه‌ی عه‌ره‌بی تێدايه، که‌ کۆی ئەم سێ دێره‌ (29) وشه‌یه، ئەمه‌ش ده‌کاته (3/1) یه‌که‌ له‌ سه‌ر سێ وشه‌کان، که‌ ئەمه‌ ده‌کری بۆ تێکرای قه‌سیده‌که‌ش به‌ نزیکه‌یی راستی. زمانی ئەم قه‌سیده‌یه‌ زیاتر وه‌سف و وه‌سفی که‌سایه‌تی پێغه‌مه‌به‌ری کۆتایه، به‌لام ئەمه‌ له‌ قه‌سیده‌یه‌کی تری هه‌ر وه‌سفیشدا له‌وانه‌یه‌ جیاپی، بۆ نمونه‌ ئەگه‌ر نمونه‌یه‌که‌ له‌ قه‌سیده‌ی وه‌سفی حاڵی خۆی و ئەسه‌په‌که‌ی وه‌رگرن جیاوازی له‌خودی وشه‌ وه‌سفیه‌کانیشدا ده‌بینین، که‌ به‌راستی به‌شیکی قه‌سیده‌که‌ راسته‌ وه‌سفه، به‌لام شیوازی هه‌جوی له‌خوگرتوه، ده‌توانین بڵێین به‌شیوه‌یه‌کی گشتی له‌پال وه‌سفدا قه‌سیده‌یه‌کی داشۆرینه:

حه‌سه‌رتا دل غافلّه، نازانی قیسمه‌ت چی ده‌کا

ئهم‌رو وای لێرم به‌لام ئاخۆ به‌یانی کویم ده‌با

شاتری ته‌قدیر که‌ پێشکه‌وت راته‌کیشی و تۆ ده‌رووی

کاتی ده‌یزانی که‌وا خستوتیه‌ ناو دامی به‌لا

نابه‌له‌د بێچاره‌ بو دل، ئاره‌زووی ئارامی کرد

هات و نه‌یزانی له‌پر داکه‌وته‌ ناو چاهی جه‌فا

(حیلله) خورمایه، منیش مێشکی زۆر شیرین په‌ره‌ست

نه‌فسی سه‌رکه‌ش رو له‌خورمای کوردکوژی به‌دفعه‌ ده‌کا

گه‌ردشی ده‌وران و جله‌و کیشی کرد برديه‌ مالی عاره‌بی

چوم و دیم ئەمی نه‌چومايه، درێغا، حه‌سه‌رتا

له‌باسی ئەسه‌په‌که‌یدا سه‌ره‌زنشتی خانه‌خوئی ده‌کا له‌چوارچێوه‌ی مه‌دحدا:

خانه‌خویم میوان نه‌وازه، وه‌رنه‌ سه‌یری حورمه‌تم

دۆشه کی خۆم خاک و خۆل، سهر راخه‌ری ئه‌سپم سه‌ما
شیشی سور بێن وهرن خائیکه‌مان داخکه‌ن به‌جوت
چونکه‌ ژانمان کرد من و ئه‌سپم له‌به‌ر سه‌ردی هه‌وا (که‌سنه‌زانی، 1396. 660)
ئه‌م قه‌سیده‌یه‌ که (32) به‌یته‌، وه‌سفیکێ وردی حالی خۆی و ئه‌سپه‌که‌ی ده‌کان و له‌هه‌مانکاتدا هه‌جوئیکێ جوانی عه‌ره‌ب،
به‌تایبه‌ت خه‌لکی شاری (که‌ربه‌لا) ده‌کا.

دیسان ئه‌گه‌ر سه‌یری وشه‌کان بکه‌ین (حه‌سه‌رت، غافل، قسه‌مت، ته‌قدیر، شاتر، حیلله، نه‌فس، حه‌سه‌رتا... هتد) له‌م
پێنج دێره‌دا (8) وشه‌ی عه‌ره‌بی تێدان که‌ ئه‌مه‌ له‌چاو قه‌سیده‌که‌ی تر که‌مه‌تره‌و زیاتر به‌ کوردی نوسراوه‌ له‌ کۆی (66) وشه‌
(8) وشه‌ی عه‌ره‌بییه‌، که‌ ئه‌مه‌ رێژه‌که‌ که‌مه‌تره‌ له‌چاو قه‌سیده‌که‌ی تر، وشه‌ فارسیه‌کانیشی که‌مه‌تره‌، که‌ (4) وشه‌ی فارسی
له‌م چه‌ند دێره‌دا به‌دیده‌کرتن، ئه‌وه‌ش پێمان ده‌لێت، که‌ جووری بابته‌که‌ خودی زمانه‌که‌ دیاریده‌کات، به‌تایبه‌ت له‌
قه‌سیده‌دا، که‌ ناوه‌ڕۆکی قه‌سیده‌ زیاتر (نیشتمانی و وه‌سف و پیاوه‌لدا... هتد)ن، که‌ له‌گه‌ڵ غه‌زه‌لدا جیاوازه‌، که‌ سالم
بۆ بابته‌ی غه‌زل به‌ ته‌واوی کاریگه‌ری شیوازو زمانی فارسی به‌سه‌ریدا زاله‌، به‌لام له‌ قه‌سیده‌دا ده‌کرێ ئه‌مه‌ تارا‌ده‌یه‌ک
جیاوازی.

دوهم: فهره‌هنگی زمانی قه‌سیده‌کانی سالم:

وه‌ک ده‌گوترێ سالم په‌روه‌رده‌ی فهره‌هنگی زمانی فارسی و شاعیرانی مه‌زنی فارسی بوه‌، شیعره‌کانی له‌ژێر کاریگه‌ری
فهره‌هنگی شیعری ئه‌واندا نوسیون، ئه‌مه‌ به‌شیوه‌یه‌کی گشتی وه‌کو گوتمان ته‌واو گونجاوه‌، چونکه‌ ئه‌مه‌ له‌ فهره‌هنگی
زمانی و شیوازی دارشتنی وشه‌کان و فهره‌هنگی زمانی شیعریدا به‌دیده‌کری (سالمی ساحیب‌قراڤان به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت
په‌روه‌رده‌ی زمان و ئه‌ده‌ب و فهره‌هنگی مه‌زنی شاعیرانی فارسی زمان بوه‌، که‌ به‌خه‌ستی له‌زمان و شیوازو فهره‌هنگه‌
شیعریه‌که‌ی رهنگیداوه‌ته‌وه‌) (ده‌ستی، 2021، 97).

ئه‌م زالی فهره‌هنگ و زمان و شیوازه‌ تایبه‌ته‌که‌یدا شتێکی حاشا هه‌لنه‌گره‌، به‌لام وه‌کو پێشتر گوتمان ئه‌مه‌ هه‌م به‌پێی
بابته‌ی شیعری (غه‌زل، قه‌سیده، .. هتد) ده‌گوترێ (پێوه‌ری دیاریکردنی شیواز سێ شتن، رونی، به‌هێزی، ستاتیکا، ئه‌م
سیفه‌تانه‌ش یا ئه‌م شتانه‌ش کارتی‌کراو ده‌بن به‌ دوش: بابته‌ و شاعیر یان ئه‌دیب) (شایب، 1994، 259).
که‌واته‌ بۆ ده‌ست‌نیشاندنی فهره‌هنگ و شیوازی زمانی هه‌م بابته‌ و ناوه‌ڕۆک گرنگه‌و هه‌م خودی شاعیر خۆی، چونکه‌
هه‌ر بابته‌ و ناوه‌ڕۆکی شیعری فهره‌هنگی تایبه‌ت به‌خۆی ده‌خوازێ و هه‌ر ده‌قی‌ک له‌رێ کۆمه‌لێک وشه‌ی تایبه‌ته‌وه‌
خۆی نمایش ده‌کات، که‌ده‌بێت ئه‌م فهره‌هنگه‌ زمانیه‌ گونجاوبێت له‌گه‌ڵ مه‌به‌سته‌ شیعریه‌که‌ (ده‌قه‌ ئه‌ده‌بییه‌کان
له‌رۆلی زمانه‌وه‌ خۆیان نمایشده‌کهن) (سلێوه، 2019، 163).

ئه‌وه‌ش ئه‌و راستیه‌مان پێده‌لێت، که‌ ده‌قی‌کی شیعری که‌ وه‌سفه‌ وشه‌کانی جیا له‌ ده‌قی‌کی نه‌ته‌وه‌پێ یان ده‌قی‌کی ئایینی،
چونکه‌ هه‌ریه‌که‌یان کۆمه‌له‌ وشه‌یه‌کی تایبه‌ت به‌خۆی ده‌خوازێ، ته‌نانه‌ت ئه‌و فهره‌هنگه‌ی ده‌قی‌کی لێ به‌ره‌م دێ به‌پێی
جووری په‌یامه‌که‌ ده‌گوترێ (رونی و نارونی، ناسکی و زیری) یا هه‌ر شیوازی‌کی تر (په‌یام هه‌یه‌ سروشته‌که‌ی وایه‌، رونتربێ،
په‌یامیش هه‌یه‌ واده‌خوازێ سه‌نگین بێ، بۆ نمونه‌: ئه‌گه‌ر په‌یامه‌که‌ وه‌سف بو، ئه‌وا زمانی ناسک و رون جوانتره‌ ئه‌گه‌ریش
په‌یامه‌که‌، په‌یامی به‌ره‌نگای و شه‌رو، ئاوا زمانی زیرو شیوازی توندو ده‌ری‌پێی ئازاره‌پێن باشتره‌..) (عه‌بدوڵلا، 2020، 152).
ئه‌گه‌ر له‌م روه‌وه‌و به‌پێی جووری په‌یامه‌کان سه‌یری فهره‌هنگی قه‌سیده‌کانی سالم بکه‌ین ئه‌گه‌رچی به‌گشتی باسی
شه‌رو شوێری داگیرکه‌ران و وێران‌بوونی نیشتمان و ئاواره‌بوونی سه‌رانی میرنشین بابان به‌دیده‌کهن، به‌گشتی فهره‌هنگی
خه‌م ئامێزو حه‌سه‌رتاوییه‌، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا له‌ قه‌سیده‌یه‌که‌وه‌ بۆ قه‌سیده‌یه‌کی تر جیاوازه‌و جیاوازی فهره‌هنگه‌که‌

به‌رونی هه‌ستی پێده‌کری، بۆ روونکردنه‌وه‌ی ئەم مه‌به‌سته‌ش ئیمه‌ نمونه‌ی چه‌ند قه‌سیده‌یه‌کی جیاوازی سالم له (وه‌سف، نیشتمانی،..هتد) وه‌رده‌گرین و سه‌رنجی وشه‌و فه‌ره‌هه‌نگی وشه‌کانی ده‌ده‌ین، تا ئەو راستیه‌ی پوستر پێشان بده‌ین. 1- بابته‌ی قه‌سیده‌ی یه‌که‌م سه‌رکه‌شی نه‌فس و گه‌رانه‌وه‌ بۆلای خودایه‌، که بیخه‌ینه‌رو هه‌روه‌ها وشه‌کانی پێشان بده‌ین:

به‌ خا‌رچ تابه‌که‌ی سازنده‌بم بۆ جیفه‌ی دنیا
له‌بامی بۆ نه‌وایی لێبده‌م با ته‌پلی ئیستیغنا
فه‌واقی بۆ ئیفاقه‌ی من یه‌کایه‌ک نزه‌ره‌پێ حیره‌سه
ته‌کانی فه‌قرو بۆ به‌رگی، مه‌گه‌ر ئەم عیله‌ته‌ ده‌رکا
درشته‌ لوقمه‌ی حیره‌سم، فرو ناچیت و ئازادم
مه‌راقی بۆ نه‌وایی گه‌ر به‌من ئەم سه‌دره‌یه‌ قه‌یکا
حه‌ریسانی ئەمه‌ل هه‌رگیز به‌ئای جیفه‌ پێنابن
ته‌مموزی حیره‌سه‌، پرتابش ته‌مه‌ع له‌ب خوشکی ئیستیقسا
له‌ناو زه‌رفی قه‌ناعه‌تدا ته‌عامی دیگی ده‌رویشی

نه‌خۆی تاده‌ست نه‌شۆی ئەوه‌ل له‌ چرکی جیفه‌ی دنیا (که‌سه‌نه‌زانی، 1396، 655)
ئەم قه‌سیده‌یه‌ که (24) به‌یته‌، باس و خواسی ناوه‌رۆکی باسی خولیای نه‌فسی ئینسانه‌ بۆ چلکی دنیا و ده‌ستگرتن به‌ دونیاوه‌ بۆ ئەمه‌ش له‌ کۆتاییدا، که مرو‌ف ده‌بێ چۆن بژی ده‌گاته‌ ئەوه‌ی که بلی مرو‌ف ده‌بێ ده‌رویشانه‌ بژی و جله‌و بۆ نه‌فسی شل نه‌کا.

ئەوه‌ی جی بایه‌ ئیمه‌ به‌ فه‌ره‌هه‌نگی شیعه‌که‌یه‌، که کۆمه‌لی وشه‌ی تێدایه‌ گونجاو له‌گه‌ل مه‌به‌ست و ناوه‌رۆکی شیعه‌که‌ (جیفه‌ی دنیا، ته‌پلی ئیستغنا، نزه‌ره‌، حیره‌، بۆ به‌رگی، عیله‌ت، لوقمه‌ی حیره‌، فروناچی، سه‌در، قه‌ی کردن، حه‌ریسان، ئەمه‌ل، ئای جیفه‌، ته‌مه‌ع، له‌ب خوشک، ئیستیقسا، قه‌ناعه‌ت، ته‌عام، دیگی، ده‌رویش، نه‌خۆی، نه‌شۆی، چرک، جیفه‌ی دنیا...)، ئەگه‌ر سه‌یری وشه‌کانی ئەم پێنج به‌یته‌ شیعه‌یه‌ بکه‌ین وه‌ک نمونه‌ ئەوا ده‌بینین هه‌مو وشه‌کانی به‌ده‌وری مه‌سه‌له‌ی خواردن و چاو تێر نه‌بون و راکردن به‌دوای ئای بۆگه‌نی دنیا و تینویتی نه‌شکان و ده‌م وشک بونه‌، که سالم له‌ کۆی گشتی قه‌سیده‌که‌ ده‌یه‌وی پێمان بلی، راکردن به‌دوای ته‌ماعی دنیا ییدا تینویتی ئاره‌زوت ناشکێ و هه‌ر زیاتر ده‌م وشک و ماندو ده‌بیت، ئەمه‌ش پێمان ده‌لی فه‌ره‌هه‌نگی شیعه‌ی ئەم بابته‌ جیا به‌ بابته‌ی تر، که بریتی بۆ له‌ وه‌سف جا چ وه‌سف حال بۆ یا وه‌سف شتێک، یا باس و خواسی شه‌رو شوێ.

2- سالم له‌ قه‌سیده‌یه‌کی تردا که وه‌سف حال خۆی و ئەسه‌په‌که‌ی ده‌کات و ده‌لێت:

گورگه‌ گورگییه‌ ئەسه‌په‌که‌م، خۆشم ده‌نالیم جار به‌ جار
ئەو له‌ داخی ئاخو و جو، من له‌ حه‌سه‌رت جی و چرا
ئەمن و بارگیری کویت هه‌ردو بنوین، به‌شکم به‌خه‌و

من ببینم روی خۆراک و ئەو ببینی روی کا (که‌سه‌نه‌زانی، 1396، 661)

ئەم قه‌سیده‌یه‌ش که باسی حال خۆی و ئەسه‌په‌که‌ی و به‌دخودی خانه‌خوێ عه‌ره‌ب ده‌کات، که چۆن خۆی و ئەسه‌په‌که‌ی شوێنێکیان نه‌بوه‌ تێدا بجه‌وتیه‌وه‌و شتێک نه‌بوه‌ بیخۆن و سه‌رما لێ داو، ده‌بینین فه‌ره‌هه‌نگه‌ له‌ دو روه‌وه‌ جیا به‌ جیا به‌یته‌:

یه‌که‌م: زۆر به‌ که‌مه‌تر وشه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی تێدا ده‌بینی.

دوهم: ئەو وشانه‌ی هه‌ن باسی حال خۆی و ئەسه‌په‌که‌ی ده‌رده‌خه‌ن و جیا له‌ وشه‌کانی تر بابته‌ که شتێکی تر بو.

(گورگه‌گورگ، ئەسپ، نالین، ئاخوڕ، جۆ، جۆ، چرا، بارگیر، به‌خه‌و، خۆراک، کا..). ئەمانه‌ هه‌م وشه‌کان له‌روى زمانه‌وه‌ کوردین و هه‌میش له‌گه‌ڵ ناوه‌ڕۆکی بابته‌که‌دا دینه‌وه‌و جیان له‌ وشه‌کانی پێشو، باسی ته‌ماع و چلکی دونیا و شه‌ری نه‌فس.

3- سالم له‌ قه‌سیده‌یه‌کی تری ستایش (نعت)ی پیغه‌مبه‌ر (محمد صلی الله علیه وسلم) دا ده‌لی:

رۆبه‌روى نه‌قش و نگینی موسته‌فا

نوسه‌خه‌ تۆمارى جه‌میعی ئەنبیا

یا (موحه‌ممه‌د) تۆی شه‌فاعه‌ت خوازی خه‌لق

به‌هره‌یایی لوتفی تۆن شاه و گه‌دا

بۆ ته‌وافی که‌عبه‌ی تۆ تا حه‌شر

حه‌لقه‌گیرن جانی کوللی ئەولیا

وه‌قتی که‌شفی زمزه‌مه‌ی ئیعبازی تۆ

گوم ده‌کا موسایی عمرانی عه‌سا

دا ده‌تاشی حه‌ق له‌ شه‌وقی تۆی نه‌بی

نوری مانگ و خۆر وه‌ك سه‌نگ ئاسیا (که‌سه‌نه‌زانی، 1396، 671)

له‌م قه‌سیده‌ (21) به‌یتیه‌دا شاعیر زۆر جوان باسی کۆتا پیغه‌مبه‌ر ده‌کات و وه‌سف ده‌کات و باسی موعجیزه‌کانی و گه‌وره‌ی ئەو زاته‌ ده‌کات بۆ ئەمه‌ش چه‌ندین وشه‌ی تایبه‌ت به‌کارده‌هێنی (نه‌قش، نگین، موسته‌فا، نوسه‌خه‌، تۆمار، جه‌میعی، ته‌نبیا، موحه‌ممه‌د، شه‌فاعه‌تخواز، خه‌لق، به‌هره‌یاب، لوتف، شاهه‌، گه‌دا، ته‌وف، که‌عبه‌، حه‌شر، حه‌لقه‌گیر، جان، ئەولیا، که‌شف، زه‌مزه‌م، ئیعباز، موسای عیمرانی، عه‌سا، حه‌ق، شه‌وق، نه‌بی، نور..)

که‌ سه‌یری فه‌ره‌ه‌نگی ئەم قه‌سیده‌یه‌ ده‌که‌ین، ئاڤاده‌یه‌کی زۆر جایه‌ له‌ دو قه‌سیده‌که‌ی تر، هه‌م وشه‌ عه‌ره‌بییه‌کانی زۆرن و هه‌میش وشه‌کان ته‌عبیر له‌ وه‌سف و پێشان‌دانی که‌سایه‌تی که‌سێک ده‌که‌ن جیا له‌ هه‌مو ئەوانی تر.

4- یه‌ک له‌ قه‌سیده‌ دیارو به‌ناوبانگه‌کانی سالم قه‌سیده‌ی (جانم فیدای سروه‌که‌ت)ه‌، که‌ نامه‌یه‌کی شیعرییه‌ و سالم تیایدا وه‌لامی پرسپاره‌کانی (نالی) ده‌داته‌وه‌، که‌ ئەوه‌کات له‌ دور وڵات بوه‌و ئەحوالی سلێمانی و بارودۆخی میرنشینه‌که‌ ده‌پرسی و سالمیش به‌ قه‌سیده‌یه‌کی (37) به‌یتیه‌وه‌ سه‌ره‌تای قه‌سیده‌که‌ سالم وه‌سف ئەو بایه‌ ده‌کاوه‌انی ده‌دا که‌ نامه‌که‌ی بگه‌یه‌نێته‌ ده‌ستی نالی، پاشان ده‌که‌وێته‌ شه‌رحی بارودۆخی شارو خه‌لکی شاری سلێمانی و سته‌می داگیرکه‌ران، پاشان له‌ دێری یازده‌هه‌مدا ده‌چێته‌ سه‌ر باس و خواستی گه‌یاندنی نامه‌که‌ی و ئەحوالی سلێمانی:

هیمه‌ت که‌ چاپوکه‌نه‌ به‌ ئیجرائی مه‌تله‌بم

له‌م سه‌ر برۆ وه‌کو به‌ریدو له‌وێ بۆ وه‌کو ته‌ته‌ر

بۆ موڵکی (شام) ه‌ نامه‌ی من، سوی (نالی)یه‌

هه‌ر حه‌رفی ئەو له‌ وه‌زعی ویلايه‌ت ده‌دا خه‌به‌ر

پرسیویه‌ زاهیره‌ن له‌ موقیمانی یه‌ك جه‌هه‌ت

ئه‌حوالی ئەه‌لی شارو په‌فیقای سهریبه‌سه‌ر

له‌و ساته‌وه‌ حاکی بابان گشت ده‌ربه‌ده‌رکه‌ران

نه‌یدیه‌و که‌س له‌ چیه‌ره‌ی که‌س جه‌وه‌ه‌ری هونه‌ر

تابو به‌ جایی مه‌تله‌عی خورشیدی به‌ختی رۆم

سوتا گياهو تشنه و خوشکیده بو شه‌جهر
ناکه‌ن هه‌واى هه‌چ که‌بابی زه‌لیلانی شار
بریانه به‌س له‌ نارى غهما پارهبی جگهر

فه‌ره‌ه‌نگی جیاواز له‌م قه‌سیده‌شدا به‌رچاو ده‌که‌وى (هه‌مه‌ت، چاپوکانه، ئیجرا، مه‌تله‌ب، به‌رید، ته‌ته‌ر، مو‌لکی شام، سو، حه‌رف، وه‌زعی ویلايه‌ت، خه‌به‌ر مو‌قیما‌ن، جیهه‌ت، ته‌حوال، ته‌هلی شار، حاکی بابان، ده‌ربه‌ده‌ر، چیه‌ره، جه‌وه‌ه‌ری هونه‌ر، جا، مه‌تله‌ع خو‌رشیدی به‌ختی، رۆم، سوتاگیا، ته‌شنه، خوشکیده، شه‌جهر، که‌باب، زه‌لیلانی شار، بریان، نار، غه‌م، پارهبی جگهر... هتد) ده‌بینین هه‌م وشه‌کان تیکه‌له‌یه‌کی فارسی و عه‌ره‌بین و هه‌میش باسی هه‌ول پرسی و بی‌ره‌نگی ته‌هلی شارو سوتماک و وێرانه‌ی شار به‌ده‌ست رۆمیه‌که‌نه‌وه‌ پیشان ده‌دات، که‌ ته‌مه‌ کو‌تایی قه‌سیده‌که‌ به‌م شیوه‌ باسی کو‌مه‌لێک شو‌ئینی شار ده‌کات وه‌کو (خانه‌قا، سه‌رچنار، شیخ ته‌باس، شیوی ئاودار..). که‌ ته‌مانه‌ش شو‌ئینی دیا‌رو پیرۆزو جوانی شارن که‌ بون به‌ وێرانه‌.

یه‌ک له‌ دیارترین قه‌سیده‌کانی سالم، قه‌سیده‌ی (لیم گه‌رین با گو‌شه‌گیریم...) ه، که‌ باسی شه‌ری بابانه‌کان¹¹ له‌گه‌ل رۆمیه‌کان که‌ تیا‌یدا و‌لاتی بابان داگیرده‌کری، سالم له‌ قه‌سیده‌یه‌کی (101) سه‌دو یه‌ک به‌یتیدا نا‌ئومیدی و په‌شبینی خۆی و وێرانکاری رۆمیه‌کان پیشان ده‌کات:

لیم گه‌رین باگو‌شه‌گیریم، ده‌سته‌و ته‌ژنو، که‌ف زه‌نان
گی‌ژه‌لو‌که‌ی با‌ی نه‌دامه‌ت، تارى کرد سه‌فحه‌ی جیهان
(شاره‌زور) به‌حرو (سوله‌یما‌نی) له‌سه‌رئاو، گه‌میه‌ ره‌نگ
بو‌شکستی وه‌ک نه‌هه‌نگ بو، فیتنه‌ی ئاخیر زه‌مان
کی دوعای کری به‌سۆز ته‌مسال له‌ کشتی (شه‌هه‌رزور)
داباری‌ئ له‌ ته‌نحای ته‌رزه‌ رۆمی ئاسمان
به‌زمی سه‌یدی ئیمه، سه‌یادی فه‌له‌ک کارێکی کرد
ره‌نگه‌ بالای تیر قه‌دان، بیته‌ ته‌رکیبی که‌مان
زه‌عفی تالع جازبه‌ وه‌ک که‌هروبا بو‌خو‌ئین و ده‌م
سه‌یری چه‌ره‌ی به‌ختی من که‌ن، بو به‌ ره‌نگی زه‌عفه‌ران
تا ده‌گاته‌.....

ره‌نگی سه‌حرای مه‌حه‌شهری بو شیوه‌که‌ی لای (پیرمه‌سور)
گرمه‌گرمی تو‌پی رۆمی، هه‌وه‌هوی سواره‌ی (به‌بان)
پیشی ده‌میان ئو‌غله‌مه‌ی تو‌پ پشتی سه‌ر ته‌و ئاگره‌

گه‌یه‌ چه‌رخى حه‌وته‌مین له‌و عانه‌دا ئاه و فوغان (که‌سه‌نه‌زانی، 1396، 688 – 700)
بی‌گومان له‌گه‌ل ته‌وه‌دا ته‌م قه‌سیده‌یه‌ درێژترین قه‌سیده‌ی (سالم) ه، له‌هه‌مانکاتدا یه‌کیکه‌ له‌و قه‌سیدانه‌ی باسی شه‌رو
شو‌ری نیوان رۆمیه‌کان و بابانه‌کان ده‌کات و باسی سوتماک و وێرانه‌ی ده‌ستی رۆمیه‌کان ده‌کات، که‌ چۆن بون به‌ مایه‌ی
وێرانه‌ و خو‌ئین رژان و تیکچونی بارودۆخی و‌لاتی بابان.

ته‌گه‌ر سه‌یری فه‌ره‌ه‌نگی وشه‌کانی بکه‌ین به‌ته‌واوی له‌گه‌ل قه‌سیده‌کانی تر جیان (گو‌شه‌گیر، ده‌سته‌و ته‌ژنو، که‌ف زه‌نان،
گی‌ژه‌لو‌که‌، با‌ی نه‌دامه‌ت، تار، سه‌فحه‌ی جیهان، گه‌میه‌ره‌نگ، شکست، نه‌هه‌نگ، فیتنه، ئاخه‌رزه‌مان، دوعا، رۆمی،
ته‌رزه، سه‌ید، سه‌یاد، تیرقه‌ددان، ته‌رکیبی که‌مان، زه‌رفی تالع، چیه‌ره، به‌خت، ره‌نگی زه‌عفه‌ران، خه‌زان، ته‌ممو‌ز، غه‌م،

که‌تان، می‌خنه‌ت، که‌یل، مه‌یل، خوین تیزاو، داخ، ناگری نه‌گبه‌ت، ده‌گرا، ئاشوفته، به‌خت، تیره‌پوژ، هه‌وری به‌دبه‌ختی، په‌نگی قیر، ساعقه، به‌رقی نحوسه‌ت، به‌رده‌باران، ده‌هری دون...هتد) که‌ئمه به‌شیکن له وشه‌کانی فهره‌ه‌نگی قه‌سیده‌که، که‌تیکرا گوزارشت له شه‌رو شو‌رو به‌دبه‌ختی وێرانه‌ی مولکی بابان پیشان ده‌دات. له‌م قه‌سیده‌یه‌شدا وشه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی تیدا زاله‌و به‌تایبه‌ت فارسی، که‌له زۆریه‌ی شیعه‌رکانیدا سالم فارسیه‌که‌ی زاله‌به‌سه‌ر عه‌رییدا، که‌ئمه‌ش خه‌سه‌له‌تیکری دیاری شیعی سالمه.

سێیه‌م: په‌مز له قه‌سیده‌کانی سالمدا:

په‌مز له شیعه‌دا یه‌کیکه‌له‌و دیارده‌ جوانکارییه‌ باوه‌کان، که‌شاعیران بو‌گه‌یاندنی واتای زۆر و چر به‌کاریان هێناوه. په‌مز کۆکه‌ره‌وه‌ی واتای رۆن و نارونه، یا واتای دیارو نادیاره، که‌وشه‌ی که‌م واتای زۆر له‌خویدا هه‌لده‌گرێ. له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که‌واتایه‌کی زمانه‌وانی و رۆنی هه‌یه، واتایه‌کی ستاتیکی و قولیشی هه‌یه، هه‌ر بۆیه پێناسه‌ی جو‌ریه‌جو‌ریو په‌مزکراوه، (په‌مز کۆکه‌ره‌وه‌ی دو‌ره‌هه‌نده، به‌لکو کۆکه‌ره‌وه‌ی دو‌جیهانه بو‌گوتار، که‌یه‌کیان زمانه‌وانی و ئه‌ویتیاریان جوانکاری و نازمانیه‌ی (ریکور، 2006، 97).

که‌واته په‌مز واتایه‌کی زمانی و واتایه‌کی نازمانی و جوانکاری له‌خۆده‌گرێ، بگره‌ زۆرجار له‌ دو‌ واتاش زیاتر له‌خۆده‌گرێ و ده‌روا بو‌ واتای سێ یه‌م، ده‌گوتری په‌مز که‌می وشه‌و زۆری واتایه، چونکه وشه‌کان له‌واتای زۆرچر بارده‌کری (په‌مز له‌روی زاراوه‌هه‌ بریتی یه‌له وشه‌ی که‌م که‌ واتای زۆر له‌خۆده‌گرێ، چ به‌ ئاماژه‌ی یان نیشانه‌و قه‌رینه) (زه‌ره‌و سلوی، 2014، 13).

په‌مز هه‌رجۆریک بیت هه‌لگری واتای زۆره، شاعیر به‌مه‌به‌ستی واتایه‌کی به‌رزو جوان و چر په‌نا بو‌ په‌مز ده‌بات، په‌مز گه‌وره‌ی و ئه‌ری و نمونه‌ی بون و په‌سه‌نایه‌تی پیشان ده‌دات.

(په‌مز به‌هاواری ته‌واوی فهره‌ه‌نگه‌کان و ته‌واوی وه‌رگرتی واتاکانی هه‌لگری و واتای ئه‌ری و گه‌وره‌ی و نمونه‌ی بون و په‌سه‌نیتی و...هتد) (برکاتی، 2009، 7)

په‌مز گه‌وره‌ی و فراوانی واته‌پیشان ده‌دات، له‌هه‌مانکاتدا رزگاریونه له‌ درێژداری و زۆربلایی، که‌ئمه‌یان کاری شیعر نییه، به‌لکو ئه‌رکی شاعیر ئه‌وه‌یه په‌یامه‌که‌ی پوخت و کورت و پر واتای، له‌هه‌مانکاتدا په‌مز به‌ره‌می په‌یوه‌ندی ئیوان ناخی شاعیر و ده‌وره‌یه، شاعیر په‌مز هه‌کان له‌ ده‌وره‌یه‌وه‌ ژینگه‌ی خۆی هه‌لده‌بژێری (په‌مز جو‌ریکه‌له‌ په‌یوه‌ندی ئیوان ناخی شاعیر و ده‌وره‌یه، که‌له‌ریکه‌ی هه‌واسه‌که‌نه‌وه هه‌ستی پێناکری، به‌لکو له‌ریگی خه‌یال و ئه‌بستراکته‌وه‌ درکی پێده‌که‌ین) (اسماعیل، 2002، 145).

که‌واته په‌مز زاده‌ی خه‌یال و له‌هه‌مانکاتدا ژینگه‌و ده‌وره‌یه‌ی شاعیره، چونکه هه‌م خه‌یالی شاعیر رۆلی تیدا ده‌گه‌ری و هه‌میش ئه‌و واتایه‌ی ده‌وره‌یه‌وه‌ ژینگه‌ پێده‌دات ده‌بیت به‌بنجینه‌و بناغه‌ی تیگه‌یشتن و لیکدانه‌وه‌ی په‌مز هه‌که، هه‌روه‌ها په‌مز ده‌چێته‌ ناو زانستی ئاماژه‌وه‌ یان زانستی واته‌ (زانستی ئاماژه‌ وانا‌سێنراوه، که‌لێکۆلینه‌وه‌یه‌ له‌ واته‌، یان زانستیکه‌له‌ واته‌ ده‌کۆلێته‌وه‌و ده‌یتوژێته‌وه‌، یان به‌شیکه‌له‌و زانستی زمانه‌ی که‌ییردۆزه‌ی واته‌ له‌خۆده‌گرێ، یان ئه‌و به‌شه‌یه‌له‌ په‌مز ده‌کۆلێته‌وه‌، تاکو بزانی چۆن ده‌بیت هه‌لگری واته‌) (عمر، 1998، 11)

ئه‌گه‌ر په‌مز بریتی بیت له‌ ئاماژه‌ و زانستی واته‌، ئه‌وا له‌هه‌مانکاتدا ئاماژه‌که‌ گوزارشته‌ له‌ ده‌وره‌یه‌وه‌ ژینگه‌و خه‌یالی شاعیر، که‌خه‌یالی شاعیریش به‌ دوا‌ی شتیکدا ده‌گه‌ری که‌ واتای لێ بارکا که‌له‌ده‌وره‌یه‌یدا هه‌بی و نمونه‌یه‌کی زه‌ق و به‌رچاوی ناو کۆمه‌لگاش بی.

لەپروپىيە كى ترەو ۋە رەمزە كان بەگۈپىرەي بابەتە كان دەگۈرپىن، چونكى بابەتە كان لەپروپىيە واتا ۋە مەبەستە ۋە ھەمەچەشەنەن، ئەو رەمزە كانىش ھەمەچەشەنەن، ۋەكو (ئايى، نىشتىمانى، كىتورى،... ھتد)، كە ئەمەش لە قەسىدەدا بەتەواۋى رۈنە، كە جۆرى قەسىدە كە بەيى مەبەست ۋە جۆرى رەمزە كەش ديارىدە كات، رەمزە كان لاي سالم جۆرىبەجۆرن، چونكى قەسىدەي جۆرىبەجۆرى لەپروپىيە مەبەستە ۋە نوسيون (كەم وايە پارچە شىعەرىكى سالم ھەبىت، خالى بىت لەچەند رەمزە ئامازە، بۇ روداۋىكى مېژۋى، داستان ۋە ئەفسانەيەك، رەسم ۋە نەرىتەك يان زانىارىيە كى گشتى ۋە فەرھەنگى ۋە كۆمەلەيەتى) (دەشتى، 2021، 146).

بېگومان رەمز لە قەسىدە كانى سالمدا ھاۋىشپەي تەواۋى شىعەرىكانى تىرى لە (غەزەل ۋە مولەممەع ۋە چوارىن، دۈبەيتى،... ھتد) پىرەيتى لە رەمزە ئامازەي بەرزىجوان، رەمزە كانىش لە قەسىدەدا بەيى مەبەستە كان دەگۈرپىن، بەيى باس ۋە بابەتى قەسىدە كان.

1- قەسىدەي ئايى ۋە دۈنيا نەۋىستى

لەم جۆردە چەندىن رەمزى ئايى تايىبەت بەدىدە كرىن، كە لەگەل مەبەستە شىعەرىيەدا دېنەۋە، ئەگەر سەپرى قەسىدەي: بەخارج تەبەكەي سازندەبم بۇ جىفەي دۈنيا

لەبامى بى نەۋاپى لى بدەم با تەپلى ئىستفنا (كەسنەزانى، 1396، 656)

ئەم قەسىدە (24) بەيتە، كە باسى خالى دۈنياۋ تەمايى دۈنياۋ چاۋبەرسىتى مەۋقە، دەيان رەمزى تىدا بەدىدە كرىن، لەۋانە (جىفەي دۈنيا، دەرۋىش، ھەنقا، دارا، ئوھىس كە مەبەست (ۋىس القەرنى) يە، كە ھاۋەلىكى پىغەمبەر بو، شەيتان، ھەلى، ئەدھەم) كە ئەمانە لە قەسىدەيەدا بەدىدە كرىن، رەمزى ديارن ۋە واتاى زۆر لەخۇدە گىرن ۋە سىماي قەسىدە كەش ئەۋەمان بۇ دەرەخات، كە باسى خالى نەفسى تەماكارە.

2- لەپارچە قەسىدەيە كى تردا كە لەۋەسفى (عەزىز بەگ) گوتراۋە بەشپەيەك كۆمەل رەمز بەكارھاتون كە لەگەل مەبەستى شىعەرىكەدا بگۈنچىن:

دەكا دۈنيايى پىر شۆرىش بەدايم فەتتەھا پەيدا

بە نەپەنگ ۋە فسۈن ھەردەم لەھەر سوپى ۋەفا پەيدا (كەسنەزانى، 1396، 665).

لەم قەسىدەيەشدا كە (33) بەيتە ۋەسفى ئازايەتى ۋە لىھاتوپى عەزىز بەگ دەكات ۋە رەمزە كانىش لەۋەمەيدانەدان (خوسرەۋ، رەنگى عەزا، ئەلبورز، توتيا، ماشىتە، گوماھە، كىميا، كراسى رۆمى، ئاۋى بەقا، كىۋى قاف، فەرعەۋن، عەساي موسى، عەزىز، يەعقوب)، ئەمانە كۆمەلەك رەمزى شاعىر لە ۋەسفى ئازايەتى عەزىز بەگ ۋەبەزىن دۈژمن بەرامبەرى بەكارىھەتەن، كە ھەرىكەيان چىرۆكىكى لەپشتە ۋە ئامازەيە كى گەۋرەۋ پىرواتاى لەخۇگرتە.

3- قەسىدەي ۋەسفى ۋە پىاھەلەدانى پىغەمبەرى كۆتا:

قەسىدەيە كى ستايش ئامىز كە (21) بەيى شىعەرىيە، ھەرچەندە بەشەرى ئايى ۋە قەسىدەي ئايى دادەنرى، بەلام لەۋ رەۋە كە ۋەسفى كەسپكە، كە سەردارى ئايىنە يان ھەر فەرھەنگە كەي لە شىعەرى ئايى ۋە قەسىدەي ئايىنى پىشۋ جىايەۋ ۋەشەكانى تايىبەت بەمەدح ۋە ستايشن،

رەۋبەپروپى نەقش ۋە نىگىنى مستەفا

نوسخە تۆمارى جەمىي ئەنبىا

يا موحەممەد تۆى شەفاعتخاۋازى خەلق

بەھرىيە لوتفى تۆن شاھەۋ گەدا

تا دەگاتە كۆتايى

بو ره و اجي دين به شمشيرو قه لهم

کاتبت عوسمانه، شيرت مورتها

تيغي قه سا بي قه زا وهك گوسفه ند

گهردي كه عبت جاني سالم كافيدا (كه سنه زاني، 1396، 671-674).

ئهو رهمزانه، كه هه ن (كه عبه، زهمزه، ئي حرام، موسا، ئيدريس، سوعباني موسا، گهنجي قارون، صديق، فاروق، عوسمان، مورتها...) ئه مانه چهندين رهمزن كه رهمزه كاني به شيكيان شوين و به شيكيان كه سايه تيه كان و به شيكيان حال و دوخن، له كووي شيعره كه دا شاعير وهسفي گهره بي پيغه مبه رو ئهو خه لاتانه ي به ئهو دراون ده كات و به مهش وهسفيكي جواني پيغه مبه ري خاتهم ده كات.

4- چهند قه سیده یه كي تري نشيماني سالم هه ن، كه رهمزه كانيان چيان له رهمزي قه سیده كاني ترو كوومه لي رهمزي نيشتماني ونه ته وه بي تياياندا به ديده كړي، كه له گهل و اتاو مه به ستي ئهو قه سيدانه دا دينه وه، ئه وانيش هه ريه ك له قه سیده كاني (جانم فيداي سروه كه ت) كه نامه يه كه بو (نالي) و وه لامي نالي ده داته وه باسي بارودوخي سليماني بو ده كات. جانم فيداي سروه كه ت ئه ي باده كه ي سه حهر

وهي په يكي شاره زا له هه مو راهي پر خه تهر (كه سنه زاني، 1396، 675).

(ئاوي حيات، حاكمي بابان، سه يوان، خانه قا، سه رچنار، شيخ ئه باس، شيو ئاودار، كاني ئاسكان، عه نكه بوت) ئه مانه كوومه لي رهمزي شوين، كه تيايدا به ديده كړي، شاعير له شيعره كه دا باسي ويرانه ي ده ستي تورك ده كات، كه چون شالوي هيناوه و سليماني كرده به ويرانه.

به گشتي رهمزه كاني ناو قه سیده لاي سالم جيان له رهمزه شيعريه كاني ناو غه زله كاني، له ناو قه سیده شدا، قه سیده كاني نه عت و وهسف و ئايي زياتر رهمزه كانيان وهسفي ئوميد به خشن، به لام رهمزه كاني ناو شيعره نيشتمانيه كاني زياتر خه م و ناو ميدي و شهرو شوربان پتوه دياره، چونكه ناوه روكي بابه ته كان واده خوازي. رهمزه كان به گشتي سه رچاوه كانيان ئايي و كلتوري و ميژوين، به تايبه تيش رهمزه نه ته وه ي و كلتوريه كان زياتر به لاي ئه ده بياتي فارسيدا ده شكينه وه.

ئه نجام

۱- له م توژينه وه يه دا باس له وه كراوه كه زمان گرنگ ترين بنياته له ناو بنياته هونه ريه كاني شيعر به گشتي و زماني قه سیده به تايباتي، هه روه ها زمان هه لگري و اتاومه به سته و بي زمان ناتوانين په يام و مه به ستي ناخمان بگهيئين.

۲- فه ره هنگي زماني و رهمز دو خالي گرنگ له بنياتي هونه ري زمان له قه سیده دا كه جيان له بنياتي شيعري غه زل و هه م فه ره هنگي تايبه ت به خو ي هه يه و هه م رهمزي تايبه ت به خو ي.

۳- بنياتي هونه ري زماني قه سیده كاني سالم جيايه له بنياتي شيعره كاني تري و ته نانه ت زماني قه سیده كاني له قه سیده يه كه وه بو قه سیده يه كي تر جيان.

۴- فه ره هنگي زماني و رهمزي قه سیده كاني سالم جيان له فه ره هنگ و رهمزي غه زله كاني و ته نانه ت فه ره هنگي زماني و رهمزه كان له قه سیده يه كه وه بو قه سیده يه كي تر جيان و به يبي مه به ست و ناوه رو ك زمان و فه ره هنگي هه رقه سیده يه ك بو قه سیده يه كي تر ده گوړين و هه رقه سیده يه ك رهمزو فه ره هنگي تايبه ت به خو ي هه يه.

سه‌چاوه‌کان

ابراهیم، محسن وحید(2018)م، بنية القصيدة في الشعر الحكيم الندوى الداودى، طبعة الاولى الفداء. اسماعيل، د.ئه‌رسلان بايز (٢٠٠٢)، سيمای شيعرى كوردی دواى راپهرين، سه‌رده‌م. البركاتى، السعدى(2009م)، الرمز التأريخى و دلالتة فى الشعر العزیدین میهوبی. البكار، د.يوسف حسين (1982م)، بناء القصيدة، الاندلس. الكبیسى، طراد(2004م)، فى الشعرية العربية، دمشق. بۆره‌كه‌ی، صديق (1375هـ)، میژوی وێژه‌ی كوردی، چاپخانه‌ی چه‌ر، تهری. بێدار، جمال طیب الله (2013ز)، ده‌روازه‌ی شعر ناسین، چاپی یه‌كه‌م، نارین. توفیق، د.ئافان عه‌لى میرزا، ٢٠١٢ز، چینی ده‌ق له‌شيعره‌كانی نالیدا، چاپی یه‌كه‌م، چاپخانه‌ی كه‌مال، سلیمانی. ده‌شتی، د.عوسمان(2012ز)، له‌باره‌ی بنیاتی زمان و شیوازی شيعرى، چاپخانه‌ی هاشم، هه‌ولێر. ده‌شتی، د.عوسمان(2021ز)، سالمی ساحیب قران باس و لیكۆلنه‌وه، چاپخانه‌ی رۆژه‌لآت، هه‌ولێر. ريكور، بول،(2006م)، ت. سعيد الغانمی، الطبعة الثانية. زه‌ره‌ و سلوی، طراد و طماش(2014م)، جمالية الرمز في ديوان (انفاس اليل)، للاحمد درويش، رسالة ماجستير. ساب‌ر، د.په‌رێز، ٢٠٠٦ز، په‌خنه‌ی ئەده‌بی كوردی و مه‌سه‌له‌ی نوێكردنه‌وه‌ی شيعر، چاپی یه‌كه‌م، هه‌ولێر. سلێوه، د.هاوژین (2019ز)، په‌خنه‌ی پراكتیكی، چاپی دوه‌م، چوارچرا. سه‌عيد، د.ناز أحمد، ٢٠١٧ز، ده‌نگی مسته‌فا به‌گی كوردی له‌شيعرى كلاسیكی كوردیدا، چاپی یه‌كه‌م، چاپخانه‌ی گه‌نج، سلیمانی. شایب، احمد(1994م)، اصول النقد الادبی، طبعة العاشرة، نهضة المصرية. عبدالله، د.ادريس(2020ز)، زمان و شیواز، ماردین. عمر، احمد مختار (1998م)، علم الدلالة، طبعة الخامسة، قاهره. عمر، بوشته، ٢٠١٨م، علم الدلالة وظائف الغة. فضل، د.صلاح، ١٩٩٨م، علم الاسلوب، طبعة الاولى، دارالشروق، قاهره. قطب، سيد، ٢٠٠٣م، النقد الادبی أصله ومناهجه، طبعة الثامنة، دارالشروق. كه‌سهنه‌زانی، اسماعیل(1396هـ)، دیوانی سالم، سندج. كوهن، جان، بنة‌الغة الشعرية، ١٩٨٦م، ت.محمدالوالی ومحمدلاعمری، طبعة الاولى. نورالدین، قارة مصطفى، ٢٠١٠م، النص الادبی من النسق الموغلق الى النسق المفتوح.

په‌راوێژه‌كان:

ⁱ. كه‌ربه‌لا ئەو شاره‌ی كه‌ خه‌لكه‌كه‌ی له‌جیاتى پێشوازی له‌ ئیمامی حوسه‌ین پشتیان به‌رداو به‌ كوشتنیاندا.

ⁱⁱ. باسی شه‌ری عه‌زیزه‌گی بابان له‌ گه‌ل ئیسماعیل پاشای رۆمی له‌ سالی 1266كۆچی و داگیركرانی ولاتی بابان (كه‌سهنه‌زانی، 1396، 688).